

også på alle andre områder, hvor store udenlandske industrikoncerner udfører et betydeligt forskningsarbejde og søger resultaterne patenteret her i landet. Sådanne synspunkter bør derfor ikke kunne begrunde specielle undtagelser for netop det område, der her drøftes.

3. Som det fremgår af DUMEX's skrivelse, udvikler selskabet ikke selv originalpræparater, men markedsfører parallelprodukter, hvortil selskabet har opfundet nye fremstillingsmetoder. Virksomheden producerer endvidere lægemidler på grundlag af licenser fra udenlandske patenthavere. Sådanne licenser mener man imidlertid ikke at kunne opnå under et system med stofpatenter. Heller ikke tvangslicensinstituttet vil efter selskabets opfattelse kunne løse virksomhedens problemer bl. a. under hensyn til, at tildelingen af tvangslicens vil være afhængig af omfanget af patentets udøvelse.

Jeg skal i denne forbindelse henlede opmærksomheden på bestemmelsen i patentlovens § 46 om den særlige mulighed for tvangslicens ved afhængige patenter. Efter nævnte bestemmelse kan indehaveren af et en anden tilhørende patent opnå tvangslicens til udnyttelse af den ved det sidstnævnte patent beskyttede opfindelse, hvis det under hensyn til den sidstnævnte opfindelses betydning eller af andre særlige grunde må anses for rimeligt. I betænkningen om Nordisk Patentlovgivning,*) side 300, anfører de nordiske komiteer, at den nævnte bestemmelse vil få væsentlig større betydning ved ophævelsen af undtagelsesbestemmelserne vedrørende kemiske forbindelser, lægemidler og næringsmidler. Endvidere at komiteerne må anse det for tilstrækkeligt for meddelelse af tvangslicens, at der er en væsentlig erhvervs-mæssig interesse i udnyttelsen af den afhængige opfindelse.

For en virksomhed, der som Dumex væsentlig er baseret på udvikling af nye fremstillingsmetoder, giver den nævnte bestemmelse således mulighed for at opnå tvangslicens til fremstilling af andres patenterede produkter på grundlag af egne patenterede

metoder, uafhængigt af, om hovedopfindelsen udøves eller ej.

4. Dumex går i sin skrivelse ind for, at Danmark ved tiltrædelse af Europapatentkonventionen udnytter muligheden for at tage forbehold i henhold til konventionens art. 167, således at undtagelsesbestemmelserne i givet fald først ophæves i forbindelse med ikrafttrædelsen af Fællesmarkedspatentkonventionen.

Jeg skal hertil bemærke, at det for direktoratet – og dette må også gælde industrien – vil være af betydning, at fastlæggelse af praksis på disse nye patenteringsområder kan ske i nært samarbejde med den svenske patentmyndighed og i overensstemmelse med de retningslinier, der fastlægges af Europapatentkontoret. Dansk indflydelse i et sådant samarbejde vil selvsagt være afhængig af tidspunktet for undtagelsesbestemmelsernes ophævelse her i landet.

5. Endelig skal jeg i anledning af den patentfilosofi, Dumex gør sig til talsmand for, anføre følgende: Dansk industri har i forbindelse med Danmarks tilslutning til fællesmarkedet og ved talrige senere lejligheder udtalt sig til fordel for nedbrydning af handelshindringer mellem de europæiske lande, således at dansk industri kan arbejde frit på et stort europæisk marked. Storstedelen af den danske medicinalindustri har samme opfattelse. Dumex plæderer for opretholdelse af en beskyttelsesordning, som forbudet mod stofpatent jo i virkeligheden er. Dumex' parallelprodukter kan kun eksporteres til (oversøiske) lande, som ikke kender produktpatenter inden for medicinalområdet, og den nuværende ordning på området kan derfor i hvert fald ikke karakteriseres som eksportfremmende. Jeg kan i denne forbindelse henviser til MEDIFs skrivelse af 31. januar 1978, nederst side 1**) om »en forskning, der er unødigt ressourcekrævende«. Principielt kan man vel hævde, at den almindelige begrundelse for at opretholde et patentsystem overhovedet ikke dækker en forskning, der kun finder sted af konkurrencemæssige grunde, men ikke har til formål at skabe nye produkter, altså gold forskning.

*) NOU 1963:6

**) Udvalgets bilag 7.